آتش دوزخ دو چشم را لمس نمی کند: چشمی که از خوف و خشیت الله بگرید؛ و چشمی که برای نگهبانی در راه الله بیدار بماند.

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «عَيْنَانِ لا تَمسُّهُمَا النَّارُ: عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللهِ، وَعَيْنٌ بَاتَتْ تَحْرُسُ في سَبيلِ اللهِ»: «آتش دوزخ دو چشم را لمس نمی کند: چشمی که از خوف و خشیت الله بگرید؛ و چشمی که برای نگهبانی در راه الله بیدار بماند».

[صحیح است] [به روایت ترمذی]

آتش دوزخ چشمی را که از ترس الله متعال گریسته، لمس نمی کند؛ زمانی که انسان عظمت و بزرگی الله متعال و قدرت لا یتناهی او نسبت به بندگانش را یادآور شده و به حال و وضع و کوتاهی خود در حق الله متعال می نگرد، به امید رحمتش و جهت ترس از مجازات و خشمش می گرید؛ به چنین کسی وعده داده شده که از آتش نجات می یابد. چشم دیگری که آتش آن را لمس نمی کند، چشم کسی است که در راه الله و در مرزها و نقاط درگیری با دشمن، جهت حفظ جان مسلمانان نگهبانی و پاسداری کرده است. اینکه می فرماید: «لا تَمسُّهُمَا النَّارُ» این تعبیر از جهت اطلاق جزء و اراده ی کل می باشد. و مراد از آن این است که هرکس از ترس الله متعال بگرید و کسی که در راه الله نگهبانی دهد، الله متعال جسم و جان او را بر آتش دوزخ حرام می گرداند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3733